

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 14 - **KVĚTEN** 2022 – ČÍSLO **05**

Plnohodnotně

Krátce po letošní velikonoční vigílii řekl jeden z nově pokřtěných „Tak, už se

vnímám v kostele plnohodnotně“. V kostele nejsme návštěvníci, jsme tam doma. A skrze liturgii přesahujeme čas a prostor.

P. Martin Lanži

Cti otce a matku – láska k životní zkušenosti

Katecheze papeže Františka při generální audienci, náměstí sv. Petra Katechetický cyklus o stáří, středa 20. dubna 2022, 6. část

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Za pomoci Božího slova, které jsme dnes vyslechli, přecházíme k seniorské křehkosti. Stáří obzvláště poznamenávají prožitky zmatenosti a sklíčenosti, ztráty a opuštěnosti, zklamání a pochybnosti. Svou křehkost v dramatických, leckdy tragických životních situacích, můžeme přirozeně zakusit všichni, a to v jakémkoli údobí života. Ve stáří nicméně tyto pocity vzbuzují menší dojem a mohou vést okolí k určité přesycenosti, či dokonce je obtěžovat. Kolikrát jsme zaslechli, anebo jsme si pomysleli, jako jsou ti starci otravní. Neříkejte, že to tak není: vyslovili jsme to, mysleli jsme si to... V dětství a mládí závažná zranění oprávněně vyvolávají pocit nespravedlnosti a vzpoury, silnou reakci a zápas. Ve stáří naopak rány, včetně těch těžkých, nevnímáme nijak rozporuplně, protože život již uběhl. Staří lidé se tak poněkud vzdalují také z našich prožitků, či spíše je úmyslně vzdalujeme.

V běžné lidské zkušenosti má láska takřkajíc sestupnou tendenci: do života, který máme za svými zády, se nevrací ve stejné síle, v níž se vlévá do života, který dosud máme před sebou. Také v tomto se projevuje její nezištnost, jak odjakživa vědí rodiče a jak se rychle naučíme ve stáří. Navzdory tomu otevírá zjevení cestu k odlišnému oplácení lásky: je to cesta úcty k těm, kdo nás předcházeli. Cesta, ctící naše předky, a tudíž seniory.

Tato výjimečná láska, která se projevuje formou úcty, tedy něhy a respektu současně, adresované vůči stáří, je zpečetěna Božím přikázáním: „Cti svého otce i svou matku“ je slavnostní závazek, první z druhé desky Desatera. Nejedná se pouze o vlastního otce a matku, nýbrž o generaci a celá pokolení, která nás předcházela, a jejichž loučení může být pomalé a dlouhotrvající, čímž se vytváří čas a prostor k dlouhodobému soužití s jinými životními obdobími. Jinými slovy, jedná se o úctu vůči stáří.

Úcta je výstižné slovo k zarámování této oblasti navracení lásky, která se týká seniorského věku. Přijali jsme lásku od rodičů a prarodičů a nyní jim tuto lásku vracíme. Dnes jsme opětovně odkryli pojem „důstojnost“, jímž označujeme hodnotu úcty k životu každého člověka a péče o něj. Důstojnost se v podstatě rovná cti: ctít otce a matku, ctit staré lidi, znamená uznat jejich důstojnost.

Zamysleme se dobře na tímto krásným sklonem lásky, jímž je úcta. Péči o nemocného člověka, podpoře nesoběstačného člověka a záruce jejich obživy totiž může taková úcta scházet. Úcta se vytrácí, když se přílišná důvěrnost neprojevuje jako jemnost a láska, nýbrž mění se v hrubost a zneužití moci. Když se fyzická slabost vyčítá či dokonce trestá, jako by to byla nějaká vina. Když se pomatenost stává vstupní branou k zesměňování a ubližování. Něco takového se může dít dokonce v domácím prostředí, v pečovatelských domovech, stejně jako na městských úřadech a veřejných prostranstvích. Pokud se v mladých lidech, byť nepřímo, podněcují povýšenecké – ba dokonce pohrdlivé – postoje vůči stáří, jeho slabostem a vratkosti, vede to k hrůzným důsledkům a nepředstavitelným krajnostem. Mladí lidé, kteří, jak jsme mohli vidět, podpálí bezdomovcovy pokrývky, protože v něm spatřují pouze lidský odpad, jsou jen špičkou ledovce. Mnohdy se totiž domníváme, že senioři jsou takovýmto odpadem, anebo je sami odepisujeme. Lidský život, vzdálený mladické přitažlivosti a popudům, se jeví odepšaně. Skartace – to je to pravé slovo. Pohrdáme starými lidmi a odepisujeme je ze života, vytěšňujeme je stranou, vyhazujeme.

Toto opovržení, které tupí starého člověka, ve skutečnosti zneuctuje nás všechny. Pokud ubližuji starému člověku na cti, haním sám sebe. Úryvek z knihy Sirachovcovy, který jsme na začátku vyslechli, se proto po právu tvrdě staví proti takové donebevolající pohaně. V tomto ohledu existuje jedna velice výrazná pasáž v Noemově příběhu, nevím, jestli si na ni vzpomenete. Starý Noe, který hrdinsky přestál potopu a dosud zdatně pracoval, leží obnažený ve stanu poté, co vypil o nějakou sklenku navíc. Již je starý, ale opil se. Jeho synové, kteří jej při probuzení nechtějí vystavit rozpakům, jej – s odvráceným zrakem – jemně a uctivě přikryjí. Je to velmi krásný text, vypovídající o patřičné úctě ke starému člověku. Jeho slabosti je třeba zakrývat, aby nezakoušel stud. Tento úryvek nám může hodně pomoci.

Navzdory veškerému hmotnému zajištění, které bohatší a zorganizované společnosti seniorům poskytují a na něž zajisté můžeme být pyšní, mám pocit, že zápas o splatnost oné zvláštní formy lásky, jíž je úcta, je dosud nedostatečný a nevyzrálý. Měli bychom se všemožně vynasnažit

o jeho podporu a podnícení tím, že nabídneme co nejlepší společenskou a kulturní oporu lidem, kteří projevují vnímavost vůči této rozhodující podobě „civilizační lásky“. V tomto ohledu bych si dovolil poradit rodičům, aby ustavičně vodili své děti – v jejich dětství i mládí – ke starým lidem, i když jsou třeba nemocní a pomatení. Děti se totiž musí dozvědět, že toto je naše tělo, které nám umožnilo naši existenci. Prosím, nevytěšňujeme seniory. A jestliže není jiná možnost než seniorský domov, prosím, navštěvujte je a přivádějte za nimi děti. Staří lidé jsou cti naší společnosti, tito starci otevírali její brány, na což děti někdy zapomínají. Dodám něco osobního: v Buenos Aires jsem rád a často chodil do domovů pro staré lidi, navštěvoval jsem jejich obyvatele. Jednou jsem se zeptal jedné paní, kolik má dětí. „Mám čtyři, všichni mají rodinu a vnoučata...“ začala mi vyprávět o své rodině. A na otázku, zda ji přijdou navštívit, ujišťovala, že neustále. Když jsem vycházel z jejího pokoje, zdravotní sestra, která vše vyslechla, mi řekla: „Otče, lhala, aby kryla své děti, už šest měsíců sem nikdo nepřišel“. Toto je odpis starých lidí, představa, že jsou odpadový materiál. Prosím, je to těžký hřích. První velké přikázání a jediné, které hovoří o odplatě, totiž praví: „Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi“. Toto přikázání úcty ke starým lidem nás zahrnuje požeňáním, které nám odplácí dlouhým životem. Buďte tak laskavi, opatrujte staré lidi, i když mají pomatenou mysl, vždyť zpřítomňují dějiny, naši rodinu, jsme zde díky nim. Všichni můžeme říci: Žiji díky tobě, babičko, dědečku. Prosím, nenechávejte je samotné. Opatrovat staré lidi není otázkou kosmetiky nebo plastické chirurgie, nikoli. Je to spíše otázka úcty a výchovy mladých lidí, která by se měla změnit v úctu k životu a jeho údobím. Společná láska k lidství, včetně úcty k životní zkušenosti, není záležitostí starců. Měla by to spíše být tížďadost, díky níž se rozzáří mládí, které z této životní zkušenosti zdědilo ty nejlepší vlastnosti. Kéž nám moudrost Ducha svatého umožní, abychom rozkryli horizont této skutečné kulturní revoluce s nezbytnou energií.

www.vaticannews.cz/20.04.2022

Díky z Ukrajiny

V polovině dubna přišlo na faru velké poděkování, za zaslání věci, od ukrajinských zedníků, kteří na Broumovsku do začátku války pracovali.
P. Martin Lanží

ECCLESIA IN EUROPA XXIII.

Posynodální apoštolská exhortace sv. Jana Pavla II. z roku 2003 biskupům, kněžím a jáhnům, zasvěceným osobám a všem věřícím laikům o Ježíši Kristu žijícím ve své církvi, prameni naděje pro Evropu

Slavící církev

69.

V současné společnosti, často uzavřené transcendentci, ohlušené konzumním chováním, snadné kořisti starých i nových modloslužeb a zároveň žíznicí po něčem, co se skrývá za prvním dojmem, je úkol, jenž na církev v Evropě čeká, náročný, a přitom vzrušující. Spočívá v znovuobjevení smyslu pro „tajemství“; v obnově liturgických slavností, aby se staly výmluvnějšími znameními přítomnosti Krista; v zajištění nových prostor pro mlčení, mod-

litbu a rozjímání; v návratu ke svátostem, zvláště k eucharistii a ke svátosti smíření, z nichž pramení svoboda a nové naděje. Proto se k tobě, církvi v Evropě, obracím s naléhavou výzvou: buď církvi, která se modlí, chválí Boha, uznává jeho absolutní prvenství a s radostnou vírou jej velebí. Znovu objev smysl pro tajemství: žij je s pokornou vděčností a vydávej o něm svědectví s přesvědčivou a nakažlivou radostí. Slav Kristovu spásu: přijmi ji jako dar, který z tebe činí jeho svátost a z tvého života pravou duchovní a Bohu milou bohoslužbu (srov. Řím 12,1).

KOMPENDIUM KATECHISMU: DESATERO PŘIKÁZÁNÍ

První přikázání: „Já jsem Pán tvůj Bůh, nebudeš mít jiného Boha mimo mne“

442. Co naznačuje tvrzení Boha: „Já jsem Pán, tvůj Bůh“ (Ex 20,2)?

Pro věřícího to znamená, aby zachovával a usku- tečňoval tři teologické ctnosti a vyhýbal se hří- chům, které se jim protiví.

Víra věří v Boha a odmítá, co je proti ní, jako napří- klad dobrovolné pochybování, nevěra, blud, odpad od víry a rozkol.

Naděje s důvěrou očekává blažené patření na Boha a jeho pomoc a vyhýbá se zoufalství i domýšlivosti. Lásky miluje Boha nade všechno. Je tedy třeba od- mítat lhotejnost, nevďěčnost, vlažnost, omrzlost nebo duchovní netečnost, a nenávisť k Bohu, která se rodí z pýchy.

443. Co vyžaduje přikázání: „Pánu, svému Bohu se budeš klanět a jen jemu sloužit“ (Mt 4,10)?

To vyžaduje klanět se Bohu jako Pánu všeho, co existuje; vzdávat mu náležitý kult jednotlivě i spo- lečně; vzývat ho projevy chvály, díky a proseb; přinášet mu oběti, především onu duchovní oběť svého života, spojenou s dokonalou obětí Krista; a plnit to, co jsem mu slíbil.

444. Jakým způsobem osoba uskutečňuje své právo vzdávat kult Bohu v pravdě a svobodě?

Každý člověk má právo a morální povinnost hledat pravdu, zvláště v tom, co se týká Boha a jeho círk- ve, a když ji jednou pozná, má povinnost ji přijmout a věrně ji uchovávat tím, že vzdává Bohu ryzí kult. Zároveň důstojnost lidské osoby vyžaduje, aby v náboženské věci nikdo nebyl nucen jednat proti svému svědomí, ani aby mu ve spravedlivých v mezích veřejného pořádku nebylo bráněno jednat soukromě nebo veřejně, individuálním nebo hro- madným způsobem.

445. Co zakazuje Bůh, když nařizuje: „Nebudeš mít jiného boha mimo mne!“ (Ex 20,2)?

Toto přikázání zakazuje: mnohobozství a modlo- službu, jež zbožšťují tvora, moc, peníze, dokonce i ďábla; pověru, jež je úchylnou kultu, který se má vzdávat pravému Bohu, a která se vyjadřuje také různými formami zbožštění, magie, čarodějnictví a spiritismu; volnomyšlenkářství, které se vyjadřuje pokoušením Boha slovy nebo skutky; zneuctě- ním, které znesvěcuje osoby nebo posvátné věci, především eucharistii; simoníí, která kupuje nebo prodává duchovní skutečnosti; ateismus, který od- mítá existenci Boha tím, že se často opírá o falešné pojetí lidské nezávislosti; agnosticismus, pro který se nemůže nic vědět o Bohu, a který zahrnuje lho- stejnost a praktický ateismus.

446. Zakazuje Boží přikázání: „Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho...“ (Ex 20,4) uctívání obrazů?

Ve Starém zákonu toto přikázání zakazuje zobra- zovat absolutně transcendentního Boha. Avšak od Vtělení Božího Syna, je křesťanské uctívání obra- zů ospravedlněno (srov. 2. Nicejský koncil v roce 787), protože se zakládá na tajemství Božího Syna, který se stal člověkem a v němž se transcendentní Bůh stal viditelným. Nejedná se o adoraci obrazu, ale vzdává se úcta tomu, koho představuje: Kristus, P. Maria, andělé a svatí.

Rok 2022 ve farních akcích

leden	Tříkrálová sbírka
únor	Farní ples se v roce 2021 konat nebude
2. března	Popeleční středa – začátek postní doby
2. duben	Duchovní obnova v Otovicích (dopoledne)
15. dubna	Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (poledne)
17. dubna	Zmrtvýchvstání Páně
7. května	Pouť do Vambeřic
26. května	Nanebevstoupení Páně
3. června	Ekumenická bohoslužba
4. června	1. sv. zpověď
5. června	Letnice; Slavnost 1. sv. přijímání
10. května	Noc kostelů
11. června	Farní den (fara Ruprechtice)
16. června	Slavnost Božího Těla
19. června	Svátost smíření před 1. sv. přijímáním
10. – 15. července	Farní tábor
červenec	Mládež v Německu (závěr měsíce)
?? července	Jakubsko-Anenský víkend
?? července	Cyklopoutě do Nowe Rudy
září	biřmování
říjen	Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)
říjen	Farní výlet (TV Noe, FATIMA?)
listopad	Den veteránů; sv. Martin (Martínkovice)

20. květen, sv. Lydie, první křesťanka na území Evropy, 1. stol.

Pochází z maloasijské Thyatiry. Pravděpodobně z důvodu obchodu se nastěhovala do města Filip, které bylo římskou kolonií a mělo výsadu římského občanství. V tomto městě blízko Egejského moře byla římská vojenská posádka a hlavně hodně bohatých lidí. Právě ti si mohli u Lydie dovolit nakupovat drahou barvu na látky ze středomořského hlemýžďe ostranky purpur i látky od ní obarvené. Skutky apoštolské ji nazývají obchodnicí s purpurem a ctitelkou jediného Boha.

Apoštol Pavel přišel do Filip, kde nebyla synagoga a zřejmě nevěděl, kudy kam. Říkalo se, že v městech bez synagogy se starozákonní věřící scházejí v sobotu u řeky. Tam našel skupinu žen, zvaných prose-lytky, které se seznámily se starozákonními knihami a sešly se tam k modlitbě. Právě Lydie té skupině snad pro svou větší vzdělanost předsedala, když k nim přišel Pavel při své druhé misijní cestě r. 50-53. Lydie ochotně i s ostatními vyslechla zvěst evangelia a přijala základy víry. Bůh jí otevřel srdce a ona s nadšením přijala Boží slovo. Dovedla k Pavlovi i svou rodinu a i všichni ostatní z jejího domu se seznámili s učení Krista a přijali křest. Lydie pak poprosila Pavla a Silase slovy: „Jste-li přesvědčeni, že jsem uvěřila v Pána, vejďte do mého domu a buďte mémi hosty.“ (Sk16,15)

Pavel řekl, že její naléhavé pozvání přijali. Když později po věznění a bičování byli propuštěni, opět zašli k ní a ona je s otevřenou náručí přijala, jakoby to byl sám Ježíš. Svůj život podřídila nauce, kterou oni přinesli, využila milosti a žila dál v rozjímání evangelia a skutcích milosrdenství. První křesťané si jí pak vážili a ctíli ji jako světici.

www.catholica.cz/Jan Chlumský (mírně kráceno)

Obřad křtu na konci antiky

Díky dobovým zprávám a odborným studiím vztahujícím se nejen k Ravenně víme, že samotnému křtu předcházela několikaletá příprava a velké očekávání ještě znásobené odříkáním v podobě čtyřicetidenního půstu a zákazu se mýt.

Pak konečně přišla Bílá sobota, spojená s bezprostředními přípravami, například očištěm a oblečením do bílého roucha. Křtílo se až v noci. Křtěnci symbolicky vstupovali z temna a chladu noci do ozářeného baptisteria západními dveřmi, tedy pod mozaikou Petra, kterého Kristus zachránil před utonutím. Výjev jim měl připomenout, že i oni za sebou nechávají svůj dosavadní život v nejistotě a přijímají záchranou ruku Ježíše Krista. Motiv přijetí se opakuje i při trojím ponoření nazad do teplé vody křtitelnice, kdy po vynoření křtěnec vždy spatřil nástrojnou malbu znázorňující tentýž rituál u samotného Krista a zároveň dvanáct apoštolů již obdarovaných milostí v podobě koruny.

Zkuste si to představit – tělo oslabené půstem a dalším nepohodlím, tma a chlad venku, světlo, vůně

a zpěv uvnitř, ritualizované doteky, potírání celého těla olejem, opakované ponoření do teplé vody. To vše v centru univerza, ve středobodu vesmíru, tedy pod kupolí baptisteria ozářenou světlem mihotavých lamp a odlesky výjevů, které k vám neustále promlouvají. Nebylo vůbec těžké uvěřit, že se vám skutečně dostalo milosti znovuzrození. Konec konců v Africe mají některé křestní bazény z této doby dokonce tvar vulvy. A pak před vámi ještě poklekně sám biskup a umyje vám nohy, čímž smyje i váš prvotní hřích, abyste mohli, jak vám opět napoví mozaika, bez obav šlapat po hadech a štírech. Musel to být nesmírně hluboký mnohvrstevnatý rituál, který harmonizoval niterné pocity, fyzické prožitky i vizuální vjemy. Z baptisteria jste pak východními dveřmi odcházeli do pomyslného ráje, tedy do chrámu na první eucharistii. Cestou jste ještě dostali ochutnat mléko a med. Skutečná blaženost, ráj vnímaný všemi smysly. Jsem přesvědčen, že síla tohoto rituálu stála za bezprecedentně rychlou a téměř nenásilnou christianizací celého Středomoří v průběhu čtvrtého a pátého století.

www.forum24.cz/Středověk je doba temna.

Nebo ne?

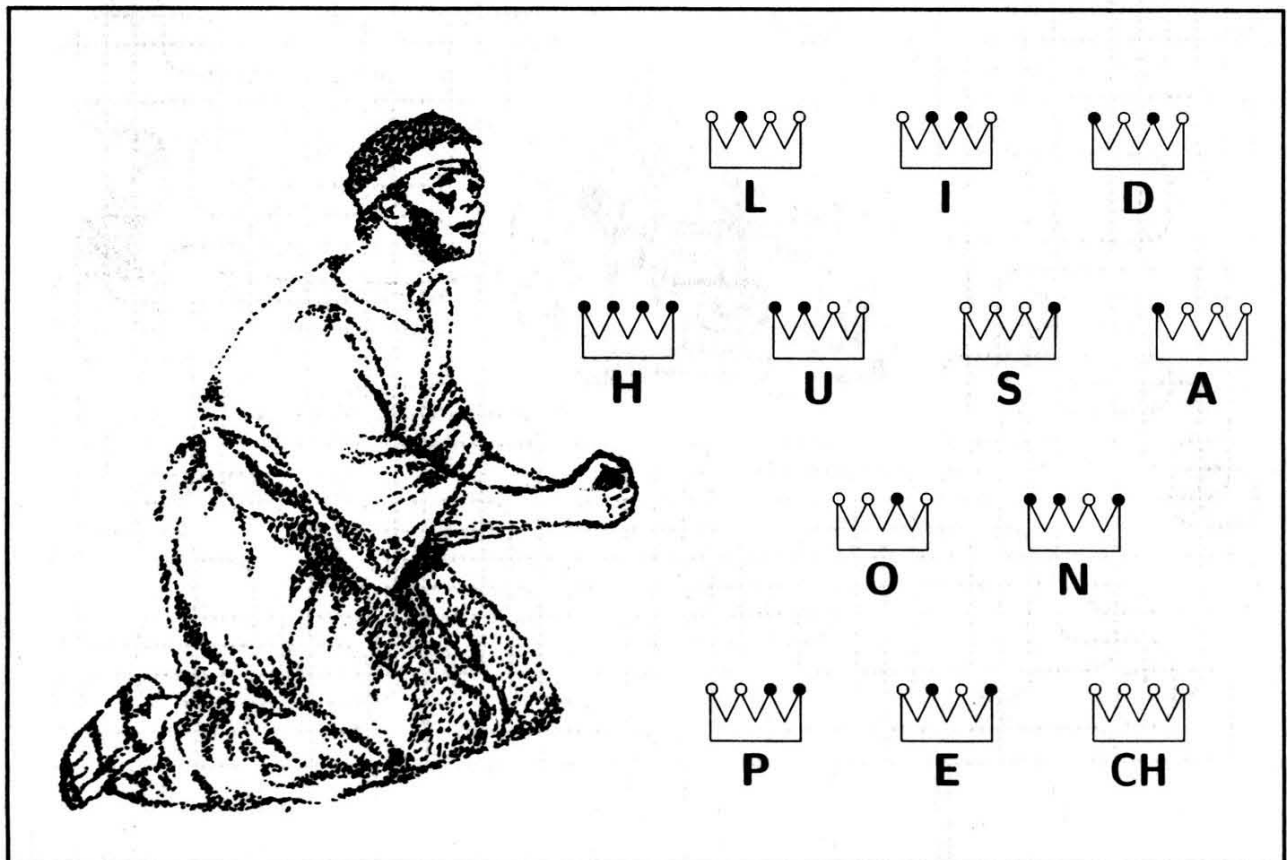
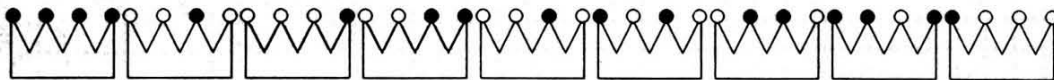
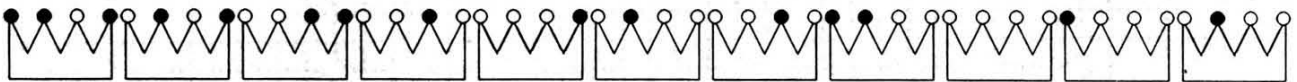
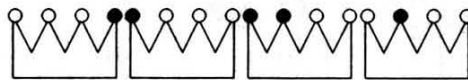
Rozhovor s Ivanem Folettim/01.04.2022 (úryvek)

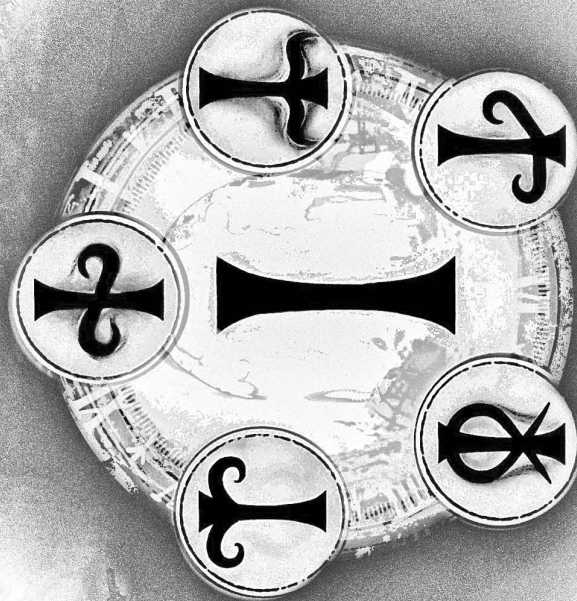
KRÁL SAUL

Saul se stal prvním izraelským králem. Nejdříve žil dobře, ale pak přestal Bohu důvěřovat. Stal se z něj smutný a zlostný člověk. Nakonec dal Bůh jeho království někomu jinému. Proč?

PROTOŽE _____

křesťanský dětský tábor - TÁBOR PROTI PROUDU
ZAKLETI V ČASE

10.7. - 15.7. 2022
VRBATŮV KOSTELEC

cena 2000 Kč

přihlášky pošlete do 30.6. 2022 na taborprotiproudu@gmail.com
kontakt: Hedvika Dosedlová - 730 588 816, taborprotiproudu@gmail.com
více informací najdete na www.taborprotiproudu4.webnode.cz

**SOMMER-
FERIENLAGER**

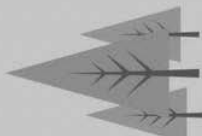
**DĚTSKÝ LETNÍ
TÁBOR**

23.07.2022 - 7.08.2022

**HEILIGENHOF
BAD KISSINGEN**

**JETZT ANMELDEN UNTER/
PŘIHLASTE SE NYNÍ ZDE:**

SEKRETARIAT@LANDESVERSAMMLUNG.CZ

HEILIGENHOF
Altes Leben ist Broughtung

sn.1v
LANDESVERSAMMLUNG.CZ

**Landesjugend
Katholische
Landesjugend
Landesjugend**

MYŠLENKY NA MĚSÍC KVĚTEN

ELIAS VELLA

JEŽÍŠ – LÉKAŘ TĚLA I DUŠE

KARMELOTÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ 2017

1. Když přicházíme za Pánem Bohem, většinou ho o něco žádáme. Skutečné uzdravení v našem životě nastává tehdy, když za Pánem nepřicházíme proto, abychom ho o něco prosili, ale spíše se ho ptáme, co máme dělat.
2. Žádná lidská bytost nás nemůže změnit. Změnit nás může jedině Ježíš mocí svatého Ducha.
3. Podstatné je, abychom přijímali Boží lásku a dávali ji druhým lidem.
4. Musíme si uvědomit, že jsme všichni originály. Jsme natolik originální, že každý z nás je mistrovským dílem.
5. Opusťte své představy a dovolte Bohu, aby jednal tak, jak chce on.
6. K tomu, abychom se modlili, nemusíme být svatí, protože v takovém případě by se nemohl modlit nikdo.
Ale musíme být na cestě k dokonalosti. Musíme být rozhodnutí následovat Ježíše.
7. Ježíše můžeme potkat v modlitbě, ale také v upřímném a pravdivém kontaktu s bratry a sestrami. Miluj Boha a miluj bližního.
8. Modlitba je důvěrný vztah s Bohem. Modlit se neznamena něco dělat, ale s někým být.
9. Když přicházíme před Eucharistií a setráváme před ní, měníme se. Čím méně v modlitbě mluvíme, tím lépe se modlíme.
10. Pravý přítel není ten, kdo za námi přichází proto, aby od nás něco žádal. Pravý přítel je ten, kdo se těší z naší přítomnosti.
11. Nejsilnější jsou ti lidé, kteří nejvíce trpěli. Nebojte se neúspěchů. Naopak, musíte je umět využít ve svůj prospěch.
12. Žádný hřích, kterého se dopustíme, nemůže zmenšit Boží lásku k nám.
Není to tak, že by mě už Bůh nemiloval, ale jsem to já, kdo není schopen Boží lásku zakusit.
13. Je nutné se modlit k Bohu, aby nám pomohl nést náš kříž, protože bez něho se žít nedá. Tak se nehněvejme na kříž, ale přijměme ho.
14. Na světě neexistuje zlo, které by Bůh nemohl využít k tomu, aby nám ukázal, že nás miluje.
15. Děkuje Bohu i tehdy, když nevidíme výsledek. Během modlitby se musíme úplně odevzdat do Božích rukou.
Nemáme mu říkat, co má dělat, ale přijmout to, co činí.
16. Utrpení může působit dvěma směry: buďto nás vrhne do beznaděje, nebo z nás vytvoří zralé lidi.
17. Čím více jste otevření Ježíšově lásce, tím více jste připraveni být milováni a milovat, tím účinnějším prostředníkem se pro druhé můžete stát.
18. Ani problémy a těžká práce nás nevyčerpávají tak, jako nevyužití příležitosti, kdy jsme mohli přijmout a dávat lásku.
19. Pravá radost spočívá v tom, že umíme přijmout právě tu situaci, ve které se nacházíme.
20. Přijmi to, co nedokážeš změnit.
21. Co je pokora? Pokora není pohrdání sebou, ale pevné rozhodnutí sloužit druhým.
22. Jestliže chcete vědět, který člověk je zralý, který člověk je svatý, všimněte si, jak prožívá neúspěch.
23. Každý z nás má dary, které mu Bůh dal. Využívejme je a pomáhejme v růstu i druhým.
24. Když se v životě setkáme s křížem, jsme ve stresu, jsme deprimovaní a nevíme, jak se k němu postavit. Přijměte realitu, že každý musí nést svůj kříž.
25. Dělejme malé věci s velkou láskou, buďme pokorní v tom, co děláme, a ďábel od nás bude muset utéct.
26. To, co nemáme rádi na sobě, nemáme rádi ani na druhých. Bližního dokážeme milovat jen tehdy, když milujeme sebe.
27. Smíření jako svátost je překrásná zkušenost. Je to setkání s Otcem, který nás objímá. Nesmíme na ni pohlížet jako na něco, co musíme.
28. Kdo chce sloužit Bohu, nemusí být zdravý, nepotřebuje ani vysokou inteligenci, ani zkušenosti. Potřebuje jen jedno – pokoru.
29. Jen když uznáme svůj hřích, vydáváme se na cestu svatosti.
30. Každý z nás má originální povahu. Když následujeme Ježíše, Ježíš nechce, aby se náš charakter změnil.
Chce jen proměnit negativní sklony naší povahy v pozitivní.
31. Ve svátosti smíření se setkáváme s odpouštějícím Bohem, který nás miluje i v každé bezvýznamné okolnosti našeho života.

NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY

1. květen	
Otovice	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

8. květen	
Martínkovice	08:30
Ruprechtice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

15. květen	
Otovice	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

22. květen	
Božanov	08:30
Ruprechtice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

29. květen	
Broumov, sv. Václav	08:30
Heřmánkovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

Mše sv. v týdnu, Broumov

Úterý	klášterní k.	18:00*
Středa	děkanský k.	18:00
Čtvrtek	k. sv. Václava	07:00****
Pátek	děkanský k.	18:00**
Sobota	k. sv. Václava	17:00****

***V úterý 3. května mše sv. u P+P s biskupem Janem (250 let znovu posvěcení kostela)**

****Na první pátek v měsíci 6. května mše sv. i v Ruprechticích v 16:30**

*****V sobotu 7. května poutní mše sv. v 16:00 ve Vambeřicích, mše sv. u sv. Václava nebude**

******Mše sv. Za smíření jenom v kapli PM v Šonově, čtvrtek 19. května, 18:00**

Adorace: středa a pátek u P+P, 18:30 – 18:45

Svatost smíření: 20 min před každou mší sv.;
Poslední sobota v měsíci 28/05, P+P, 09:00 – 10:00

Změna vyhrazena.

Návrh výuky náboženství školní rok 2021/2022,

3. tř. (1. sv. přijímání):
pátek, fara Broumov, 13:00 - 13:45

3. tř. (1. sv. přijímání):
čtvrtek, ZŠ Meziměstí 13:20 - 14:05

4. – 6. tř.:
čtvrtek, ZŠ Meziměstí, 12:40 - 13:15

5. – 7. tř.:
pátek, fara Broumov, 14:00 - 14:45

Příprava na svátost biřmování
začala v sobotu 11. prosince.

Květnové akce

3. května (úterý)
– mše sv. u P+P s biskupem Janem (250 let znovu vysvěcení kostela)

7. května (sobota) –
pěší pouť do Vambeřic

8. května (neděle) – májová pobožnost u kaple pod Hvězdou, 16:00

16. května (neděle) – pobožnost k počtě sv. Jana Nepomuckého v Rožmitálu u Dvořáků, 15:00

21. května (sobota) – bohoslužba pro a za motocyklisty (Otovice, 11:00, k. sv. Barbory)

22. května (neděle) – májová pobožnost v Křinicích u Teinerů, 16:00

26. května (čtvrtek) – Slavnost Nanebevstoupení Páně

28. května (sobota) – biřmovanci, katecheze v Kreslíně, 10:00

29. května (neděle) – májová pobožnost v Šonově v kapli PM, 16:00

6. 5. 2022 v 19 hodin

Kostel svaté Barbory, Otovice

POLYFONNÍ SDRUŽENÍ NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

W. A. Mozart: Missa Brevis G dur (KV 140)

W. A. Mozart: Dixit, Magnificat

J. D. Zelenka: In exitu Israel

Dirigent: Lukáš Janko

AMICITIA PĚVECKÝ SBOR ZUŠ BROUMOV

afričský tradicionál: Siyahamba

Jiří Pavlica: Anděle Boží

úprava lidové písně: Mezi horami

Gullherme Chatterion Dix: Greensleeves

Jim Papoulis: Give us hope

Sbormistr: Michaela Jeklová

Koncert se koná ve spolupráci s Římskokatolickou farností – Děkanství Broumov

Paypal účet farnosti
church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem. Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK
vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.
Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.
Uzávěrka: 15. každého měsíce.